

Sygn. akt VII Uz 18/18

POSTANOWIENIE

Dnia 12 września 2018 roku

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Renata Gąsior

Sędziowie SO Dorota Michalska

SO Monika Roslan-Karasińska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 12 września 2018 roku w Warszawie

sprawy D. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych(...) Oddział w W.

o świadczenie rehabilitacyjne

na skutek zażalenia odwołującej na postanowienie Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń z dnia 1 września 2017 roku sygn. akt VI U 394/16 w przedmiocie odrzucenia zażalenia na postanowienie z dnia 11 lipca 2017 roku o oddaleniu wniosku D. M. o przywrócenie terminu do uzupełnienia braków formalnych apelacji

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO Dorota Michalska SSO Renata Gąsior SSO Monika Roslan-Karasińska

UZASADNIENIE

D. M. wniosła apelację od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie VI Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych. Odwołująca się została następnie wezwana do uzupełnienia braków formalnych apelacji poprzez wskazanie, czy zaskarża wyrok z dnia 15 marca 2017 roku; wskazanie wartości przedmiotu zaskarżenia, tj. wysokości kwoty jakiej domaga się od ZUS-u tytułem spornego świadczenia rehabilitacyjnego, złożenie odpisu apelacji, uiszczenie opłaty w wysokości 30,00 zł w terminie 7 dni, pod rygorem odrzucenia apelacji (apelacja z dnia 25 kwietnia 2017 roku, k. 33 a.s., zarządzenie z dnia 26 kwietnia 2017 roku, k. 36 a.s.).

Korespondencja z wezwaniem do uzupełnienia braków formalnych apelacji powróciła do Sądu Rejonowego z adnotacją „zwrot - nie podjęto w terminie” i została złożona do akt ze skutkiem doręczenia na dzień 22 maja 2017 roku. Zatem termin wykonania zarządzenia upłynął w dniu 29 maja 2017 roku. Do tego dnia odwołująca się nie uzupełniła braków apelacji (koperta z adnotacją, k. 38 a.s.).

Postanowieniem z dnia 31 maja 2017 roku Sąd odrzucił apelację w związku z nieuzupełnieniem w terminie jej braków formalnych (postanowienie z dnia 31 maja 2017 roku, k. 40 a.s.).

Pismem z dnia 19 czerwca 2017 roku D. M. wniosła zażalenie na postanowienie z dnia 31 maja 2017 roku oraz złożyła wniosek o przywrócenie terminu do uzupełnienia braków formalnych apelacji. Swój wniosek uzasadniła tym, że z nieznanymi jej powodów pomiędzy dniem 24 kwietnia 2017 roku a dniem 22 maja 2017 roku nie otrzymała żadnej

korrespondencji z Sądu zawierającej wezwanie do uzupełnienia braków formalnych apelacji, skutkiem czego nie mogła się do tego odnieść. Odwołująca się dodała, że dotychczas wszystkie przesyłki były jej zawsze dostarczane na czas i nie zdarzyła się sytuacja, w której następowały zwrot przesyłki z powodu jej niepodjęcia (zażalenie z dnia 19 czerwca 2017 roku, k. 43 a.s.).

Postanowieniem z dnia 11 lipca 2017 roku Sąd Rejonowy oddalił wniosek odwołującej się o przywrócenie terminu do uzupełnienia braków formalnych apelacji. Sąd Rejonowy miał bowiem na uwadze, że przesyłka skierowana do powódki i zawierająca wezwanie jej do uzupełnienia braków formalnych apelacji została prawidłowo dwukrotnie awizowana (postanowienie z dnia 11 lipca 2017 roku, k. 53 - 54 a.s.).

W dniu 4 sierpnia 2017 roku odwołująca złożyła zażalenie również na postanowienie z dnia 11 lipca 2017 roku oddalające jej wniosek o przywrócenie terminu do uzupełnienia braków formalnych apelacji (zażalenie z dnia 4 sierpnia 2017 roku, k. 66 a.s.).

Postanowieniem z dnia 1 września 2017 roku Sąd Rejonowy odrzucił zażalenie D. M. na postanowienie z dnia 11 lipca 2017 roku o oddaleniu wniosku o przywrócenie terminu do uzupełnienia braków formalnych apelacji. W uzasadnieniu postanowienia Sąd Rejonowy wskazał, że odwołująca w przedmiotowej sprawie złożyła zażalenie niedopuszczalne prawem na postanowienie z dnia 11 lipca 2017 roku o oddaleniu wniosku o przywrócenie terminu do uzupełnienia braków formalnych apelacji, dlatego należało je odrzucić na podstawie art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. (postanowienie z dnia 1 września 2017 roku, k. 74 a.s.).

D. M. w dniu 15 września 2017 roku wniosła zażalenie na postanowienie z dnia 1 września 2017 roku. W uzasadnieniu zażalenia odwołująca wskazała, że brak uzupełnienia braków formalnych apelacji nastąpił nie z jej winy, lecz z przyczyn od niej niezależnych. Odwołująca zaznaczyła, że jej wina dotycząca uchybienia terminowi do uzupełnienia braków formalnych apelacji nie została jednoznacznie udowodniona (zażalenie z dnia 15 września 2017 roku, k. 93 a.s.).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie odwołującej jest bezzasadnie i podlega oddaleniu.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że zgodnie z art. 394 k.p.c. zażalenie do sądu drugiej instancji przysługuje na postanowienie sądu pierwszej instancji kończące postępowanie w sprawie, a ponadto na postanowienia sądu pierwszej instancji i zarządzenia przewodniczącego, enumeratywnie wymienione w tym przepisie. Postanowienie w przedmiocie oddalenia wniosku o przywrócenie terminu nie zostało wymienione pośród kategorii postanowień, na które na podstawie art. 394 k.p.c. przysługuje zażalenie. Postanowienie to nie jest również postanowieniem kończącym postępowanie w sprawie. Kończy ono wyłącznie postępowanie dotyczące kwestii ubocznej, ponieważ jego celem jest jedynie ocena zasadności wniosku o przywrócenie terminu, w tym zbadanie, czy zaniechanie dokonania czynności procesowej w przepisany terminie było spowodowane okolicznościami niezawinionymi przez stronę. Zażalenie na postanowienie o odrzuceniu wniosku o przywrócenie terminu jest zatem niedopuszczalne i w związku powyższym podlega odrzuceniu. Postanowieniem zaskarżalnym jest natomiast postanowienie Sądu I instancji w przedmiocie odrzucenia apelacji, jako wniesionej po terminie, bowiem jest to postanowienie kończące postępowanie w sprawie.

Biorąc pod uwagę powyższe rozważania należało uznać, że Sąd Rejonowy postanowieniem z dnia 1 września 2017 roku prawidłowo odrzucił zażalenie wniesione przez odwołującą na postanowienie odmawiające jej przywrócenia terminu do uzupełnienia braków formalnych apelacji. Jednocześnie należy wskazać, że mimo to zostanie poddane kontroli instancyjnej postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 25 maja 2018 roku odrzucające apelację odwołującej, bowiem i na to postanowienie D. M. złożyła zażalenie. Postanowienie o odrzuceniu apelacji podlega bowiem badaniu przez Sąd drugiej instancji na podstawie art. 380 k.p.c., który w postępowaniu zażaleniowym znajdzie zastosowanie na podstawie art. 397 § 2 k.p.c. Zgodnie z tym przepisem Sąd drugiej instancji, na wniosek strony, rozpoznaje również te postanowienia sądu pierwszej instancji, które nie podlegają zaskarżeniu w drodze zażalenia, a miały wpływ na rozstrzygnięcie sprawy. Wpływ postanowienia o oddaleniu wniosku o przywrócenie terminu na postanowienie o odrzuceniu apelacji jest oczywisty. Uwzględnienie, bowiem wniosku spowodowałoby, że apelacja odwołującej nie

mogłaby zostać uznana za wniesioną po terminie. Zwrot wniosku, jego odrzucenie czy oddalenie powodują natomiast uznanie, że apelacja została wniesiona po terminie i jako taka podlega odrzuceniu. Z tych przyczyn mimo oddalenia wniosku odwołującej o przywrócenie terminu do uzupełnienia braków formalnych apelacji, kwestia winy albo jej braku w uchybieniu terminowi do uzupełnienia braków formalnych apelacji zostanie zbadana przez Sąd II instancji rozpoznający zażalenie odwołującej na postanowienie o odrzuceniu apelacji.

Z tych względów Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. postanowił oddalić wniesione zażalenie jako bezzasadne.

SSO Dorota Michalska SSO Renata Gąsior SSO Monika Roslan-Karasińska